

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiae, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniae Agrippinae, 1694

XVI. Facta sum coram eo quasi pacem reperiens. Cant. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

REGULA DECIMA SEXTA.

Facta sum coram eo, quasi pacem reperiens. Cant. 8.

PARAPHRASIS.

*Inveni pacem, dum meum contemplerer
sponsam in statu in quo fuerat in monte
Calvarie coopertus sanguine, & in
statu in quo adhuc est hodie in sinu Dei
Patris, unde procedit Amor, què illis
non est senior, sed ejusdem aternitatis.
In uno vidi, quod me infinite amet, in al-
tero quod me in aeternum amabit, &
quod bene causam habeam in hoc infe-
riori mundo incipiendi possidere im-
mortalem & inviolabilem pacem, cum
similem expectem, qua durabit in cœ-
lis tantum, quantum ipsa aternitas Om-
nipotentis Dei.*

REFLEXIO.

ET si Conscientia mea mihi nihil ob-
jiciat, dices, ego tamen non habeo
f 7 pacem

pacem de qua loqueris : timeo pariter
 sicut antecedenter , dum viverem in dis-
 ordine. Omnes meæ devotiones, mor-
 tificationes , & meæ Eleemosynæ non
 mutant decreta Justitiæ Dei , & inten-
 tiones suæ Providentiæ. Nescio annon
 sim in numero reprobatorum ? Deside-
 rarem ut fruerer perfectâ quiete , hæc à
 te recipiendi nova , quòd nomen meum
 scriptum sit in libro vitæ , & quòd locus
 meæ æternitatis notatus sit inter Beatos.
 Uno verbo , ibonè ad Cœlum ? Deus
 scit ; ego etiam id libenter scirem , &
 audirem ab aliquo , qui hoc certò sei-
 ret , & mandatum haberet id mihi sig-
 nificandi à parte ejus , cujus miseri-
 cordia & justitia omnes has veritates
 scripserunt in corde illius ante creatio-
 nem mundi.

Id quod tibi desuper respondere
 queo , est quod olim respondit san-
 ctus Gregorius Magnus alicui mulieri
 devotæ magnarum qualitarum & condi-
 tionis. Hæc Domina inquieta hujus cu-
 ræ satis communis animabus sanctis,
 scripsit huic Illustri Pontifici , qui fue-
 rat

rat ipsius Director , & rogavit ut sibi significet , an sua peccata sibi sint condonata , & an ratione suæ salutis pacificam possit habere conscientiam.

Vide quid responderit sanctus Gregorius cum respectu & sinceritate. *Quod verò dulcedo tua suis in Epistolis subjunxit se mihi importunam fore &c.* Domina , dicit , minaris , quod non cessabis mihi scribere , usque dum Deus mihi revelaverit , quod tua peccata sint tibi remissa , & quod misericordia Dei pronuntiaverit Decretum tuæ prædestinationis. Cura quam desuper habebis , mihi scribendi erit inutilissima. Ut autem hanc præveniam , non differo pro tua consolatione tibi scribere : Ecce duas veritates , quas certò scio ratione illius tuæ questionis. Prima est , quòd sim nimis magnus peccator , ut sim in numero eorum , quibus Deus ostendit libros suæ æternæ scientiæ , nec ex illis , quibus mittit Angelos & Prophetas cum mandato illis declarandi secreta suæ Providentiæ. Secunda veritas est , quod illa nova , quæ desideras audire ratione

certius

certitudinis tuæ salutis , tibi plus nocerent , quàm consolationis adferrent. *Perpende quæso dulcissima filia.* Recordare , te rogo , mea dilectissima filia , quod certitudo sit mater negligentia , & esses in periculo derelinquendi tuum fervorem & exercitium tuæ vitæ devotæ , si esses nimis secura tuæ remunerationis. *Mater negligentia solet esse securitas.*

Sanctus Gregorius valde bene dixit , respondebis mihi , sed favor desiderabilis , ad quem adspirare auderem , esset , ut Deus eodem tempore , quo mihi revelaret , quod sum ex numero personarum prædestinatarum pro Paradiso , faceret etiam pro sua benignitate , ne abuterer meâ scientiâ.

Non esset hic favor , adjungis , extraordinarius , & inauditus. Recordor me legisse , Deum hoc fecisse Abrahamo , cui formaliter declaravit , ipsum esse in primo ordine societatis Electorum , dicendo : Abraham , ego te cognosco , quia mihi appertines , & in æternum debes appertinere. Simile quid dixit etiam Isaco , Jacobo , & Moyfi supra montem , Prophetæ

pheta Jeremiae in utero suae Matris. Hic felix Infans antequam exiret de utero, scivit se esse praedestinatum. Omnes Apostoli certo sciverunt, se esse ex eorundem numero. Gaudete, dicit ipsis noster Salvator, nomina vestra scripta sunt in caelo. Hic divinus Salvator eandem gratiam concessit illis, quos inter Sanctos magis amavit. Beatissima Virgo, sancta Magdalena, S. Joannes Evangelista, S. Paulus, & magna multitudo aliorum Electorum saeculis sequentibus resciverunt hoc de ore aut relatione Angelorum, quod expectentur in Caelo, & quod ipsorum coronae ibidem sint praeparatae. Sancta Theresia, postquam vidisset locum, qui ipsi in inferno destinatus fuerat, si non fuisset retracta a mundo per vim potentissimam Spiritus sancti, habuit consolationem & felicitatem videndi locum, quem possidebit in Paradiso. Quanta felicitas, & quale gaudium! & qualis modus, continuabis, habendi unum solum momentum quietis in hac vita mortali, ad minimum, usque dum resciamus ex ore ipsiusmet Dei, vel ab aliquo alio, quem

quem eius benignitas ad nos mittere dignabitur ; quod nempe ille cui sumus consecrati , & qui nos possidet sicut pretium sui sanguinis , & sicut hereditatem sui Amoris , non relinquet , ut aliqua mundi potentia aut etiam inferni , nos eripere & auferre valeat ex ipsius manibus , ita ne unquam pereamus.

Tu te decipis Anima Christiana , possumus recipere hoc cœleste gaudium absque revelatione , & absque miraculosa apparitione : Non est necesse ut Deus tibi appareat , aut tibi loquatur , sufficit ut ipsum ames , sicut fecerunt Sancti. Hic amor formabit in te unam vocem internam seu instinctum supernaturalem , quem sanctus Paulus vocat testimonium sancti Spiritus scriptum in corde nostro ; S. Augustinus radium gloriæ Paradisi , qui eminet in animis prædestinatis , dum exhalat & raptus sui fervoris sentiunt. Voca eum sicut tibi placet : dico quod sit instinctus divinus , qui dissipabit omnem tuam imaginatione inquietudinem , & omnem timorem chimericum , & qui sicut aurora reducet serenitatem , & faciet

nasci in tuo corde certitudinem tuæ salutis independentem à revelationibus & prophetiis.

Verum quidem est, quod non diceres formaliter id, quod dicunt Hæretici, & id quod non potest dici absque arrogantia & blasphemia: Certus sum quod nomen meum sit scriptum & notatum inter nomina Beatorum. Sed dices id, quod verus Amor fecit proferre sanctum Paulum, & alios Sanctos, qui Deum in perfectione amarunt.

Mea certitudo in hoc consistit, quod nec mors, nec vita, nec paupertas nec divitiæ, nec tormenta nec crudelitates tyrannicæ, nec promissiones, nec adulationes mundi, nec denique omnes vires inferni me separabunt à charitate Jesu Christi. Certus sum nec scio securius quàm hanc horâ qua vivo, quòd sim securus mediante gratiâ, me debere esse fidelem Deo meo, quamdiu cor meum respirabit. *Donec superest halitus in me, & Spiritus Dei in naribus meis.*

Est præsumptio arrogans & valde criminalis, quæ reprobos & superbos facit dicere: scio certò quod placuit Deo
me

me ponere in numerum suorum Electo-
rum, & quod non omittam ascendere &
ire in cælum: Sed Amor sanctus loquitur
dum dicis: Amabo Deum meum usque
ad mortem, nec mors, nec tempus, nec
æternitas me ab illo separabunt. *Etiã
me occiderit, sperabo in eum.*

Verbum est superbix, blasphemix, &
detestabilis temeritatis, qui præsumit
dicere, quod in secretiori consilio Spi-
tus Dei agitur, & sine expressa revelatione
oporteret esse ipse Deus, ut quis possit
dicere, qui sint illi, quorum nomina scri-
pta sint æternè & secretè in ejus corde
per ejusdem gratuitâ Electione. Verbum
verò tui Amoris est una sancta Veritas, &
una humilis adoratio misericordix & gra-
tix Jesu Christi, cum non loquatur quod
de voto, quod fecisti, amandi Deum, &
de perpetuis & irrevocabilibus decretis
sanctitatis, quæ ipsemet scripsisti in tua
conscientia.

Fer respectum his votis tui Amoris,
ne perdas te, ratiocinando de talibus
propositionibus, sicut illi faciunt qui
incipiunt amare, & qui per sua exempla

scrupulosas reflexiones subito intrant in
nebras & labyrinthos, ubi inquietudo
illos urget, & ubi non inveniunt ullum
exitum.

Quando eris in statu hujus ferventis &
perfecti Amoris, non erit tibi possibile id
examinare, quod veniet de hoc Amore,
nec audire anxietates & timores tuæ cœ-
cæ & timidæ imaginationis.

Dum scies hæc nova tuæ felicitatis,
non dices; Ego illa scio, de nullo respon-
debis quàm de tua constantia & de tua
perseverantia ejusdem responsi, quod
gratia & humilitas absque ulla præsum-
ptione tibi inspirabunt. Sanctè lætaberis
absque interrogatione & informatione, à
quo audiveris te fore constantem, &
quamvis in effectu nulla vox tibi aliquid
dixerit, habebis in medio periculorum
(quæ te circumdant & tibi minantur)
tantum quietis, ac si Prophetæ & Ange-
li tecum locuti fuissent.

Non audies ullam vocem, quæ hoc ti-
bi annunciabit, sed senties, quod hic in-
stinctus & hoc secretum testimonium de
quo loquitur S. Paulus, sit res certior,
quàm

quàm visiones , clarior quàm revelatio-
nes & Prophetiæ , dulcior quàm conso-
lationes & bonæ spes , quas nobis dant
nostri Directores , denique fortior &
potentior, quàm omnes timores.

In medio exemplorum illorum ho-
minum qui pereunt , & inter clamores
reprobatorum , qui circa te audientur , &
qui facerent pavere audacissimos , gaudet
bis pace Prædestinatorum.

Tua cura non erit dubitare aut inter-
rogare , nunquid ad cælum , sed tædium
habere de longitudine tot annorum , &
de cunctatione beatæ diei , in qua vi-
debis tuum Amantissimum. Non rogas
Angelos ut tibi dicant , an te cum illis vi-
debunt in cælesti Jerusalem , & an tuus lo-
cus sit tibi notatus ; sed potius ut tibi di-
cant , quando ibis, quo die , & quâ hora.
O beati Spiritus , quando hoc fiet ! O vos
qui possidetis illum , quem ego quero , &
quem vos amatis , ô Angeli ! Amate
bene quàm vos & non possum vivere sine
meo Deo , interim illum non vides.
Adjuro vos Filia Jerusalem. Habete
commiserationem mei Amoris & dicitur
mibi,

mihī , quando ingrediar Palatium mei
Sponsi, usque in locum huius admirabi-
lis Tabernaculi, usque ante oculos, & us-
que intra brachia & in sinum illius, qui
est Amantissimus meorum suspiriorum &
nearum lacrymarum.

Aspicias cælum tanquam tibi apperti-
nentem hæreditatem & dices cum Davi-
de : *Latatus sum in his quæ dicta sunt mi-*
hi. Audivi divinam vocem, quæ se-
cretò insinuavit cordi meo, & quæ
in illo signavit hæc duo verba : quod
ibimus ad domum Dei, & quod post u-
num & alterum momentū afflictionis &
laboris exituri simus ex hac valle lachry-
marum, ex hac regione mortuorum, ut
transferamur ad permanionem vitæ &
imortalitatis, ubi fruitio & lætitia in æter-
num permanebunt, sicut ille quem ama-
bimus.

Ecce illud, quod cogitarunt & dixe-
runt personæ, quæ fuerant in illo statu, in
quo modò es; ecce quomodo se exaltant
super omnem potentiam Dæmonum, &
super omnes inquietudines & omnes pa-
vores, qui turbant corda pusillanimum.

Deni-

Denique quia securus es, quod habeas bonam voluntatem, non occludas pacem tuam, qui tibi de caelo his verbis mittitur. *Pax hominibus bonae voluntatis.*

REGULA DECIMA SEPTIMA.

Mulierem fortem quis inveniet: precium eius, & de ultimis finibus pretium eius. Prov. 31.

PARAPHRASIS.

Hoc dicitur, non quod nulla in mundo veniatur femina fortis, sed quod non sit homo sufficienter sapiens & satifelix talem invenienti, aut eam distinguendi inter alias feminas, quae se tales figurant, & sic etiam oculos illuminatissimos decipiunt.

Si tamen nihilominus aliqui conarentur eam querere, ecce eius imaginem quam illis propono pro sua meliori formatione talem cognoscendi. Hoc secundum meam opinionem faciet illi iudicare, quod si oporteret ire usque ad Indos pro quaerenda tali muliere.